

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

No. 542 **BESLUIT** van 30 October 1952, houdende beslissing inzake het geschil over de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Beslissende het geschil over de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter;

De Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur, gehoord, advies van 6 Juni 1951, No. 452/I;

Op de voordracht van Onze Minister van Maatschappelijk Werk van 22 October 1952 No. 4878 I Sch. Afdeling Maatschappelijke Zorg I (Bureau Algemene en Juridische Zaken);

Overwegende, dat de Weduwe G. Bais—Otter tijdens de bezetting op last van de bezetter uit de gemeente Den Helder moest evacueren;

dat zij van 20 Maart tot 26 October 1944 te Zevenbergen verbleef, waarna zij tot 6 December 1949 werd verzorgd in een noodtehuis van de Dienst voor Maatschappelijke Zorg te Etten en Leur; dat de verzorging in het noodtehuis werd onderbroken door opname in de psychiatrische inrichting „Sint Anthonius” te Leur van eind 1944 tot Mei 1948; dat de patiënte, in verband met de opheffing van het noodtehuis te Etten en Leur, op 6 December 1949 werd overgebracht naar het eveneens onder de Dienst voor Maatschappelijke Zorg ressorterende verzorgingshuis te Wijk aan Zee, van waaruit zij op 4 Februari 1950 werd opgenomen in het Provinciaal Ziekenhuis „Duinenbos” te Bakkum; dat de deskundige-verklaring, als bedoeld in het vierde lid van artikel 39 der Armenwet, op 4 Februari 1950 werd afgegeven;

dat over de betaling van de kosten van verpleging van deze patiënte in het Provinciaal Ziekenhuis „Duinenbos” geschil is ontstaan;

dat burgemeester en wethouders van de gemeente Den Helder schrijven, dat de Weduwe Bais—Otter op last van de bezetter werd geëvacueerd; dat zij in verband hiermede op 22 Mei 1943 van het bevolkingsregister van hun gemeente werd afgevoerd naar de gemeente Ede; dat in vele Koninklijke besluiten overwogen wordt, dat evacuatie de band met de gemeente van herkomst verbreekt;

dat burgemeester en wethouders derhalve van oordeel zijn, dat de gemeente Den Helder voor de toepassing van artikel 39 der Armenwet niet als woonplaats van de patiënte kan worden aangemerkt;

Overwegende, dat uit de stukken blijkt, dat de patiënte in 1943 gedwongen werd uit de gemeente Den Helder te evacueren;

dat de band, die haar met de gemeente Den Helder bond, door deze evacuatie verbroken werd, zodat deze gemeente niet als woonplaats voor de toepassing van artikel 39 der Armenwet kan worden aangemerkt;

dat de patiënte, blijkens een overgelegde verklaring van de Inspecteur van het Staatstoezicht op krankzinnigen, bij haar komst in de gemeente Beverwijk op 6 December 1949 en later, tijdens haar verblijf in het verzorgingshuis aldaar, niet in staat was tot het vestigen van een hoofdverblijf;

dat de patiënte op 4 Februari 1950, de datum waarop de deskundige-verklaring, als bedoeld in artikel 39, lid 4 der Armenwet, is opgemaakt, nog steeds verblijf hield in het verzorgingshuis te Beverwijk;

dat mitsdien op 4 Februari 1950 geen woonplaats van de patiënte was aan te wijzen;

Gezien artikel 39 der Armenwet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te verklaren, dat geen gemeente kan worden aangewezen als de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter, voor de toepassing van artikel 39 der Armenwet.

Onze Minister van Maatschappelijk Werk is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met het rapport van Onze Minister in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur.

Soestdijk, 30 October 1952.

JULIANA.

De Minister van Maatschappelijk Werk,

F. J. VAN THIEL.

Uitgegeven de vijf en twintigste November 1952.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

No. 3878 I Sch.

MAATSCHAPPELIJKE ZORG I

Bureau

Algemene en Juridische Zaken

Woonplaats armlastige krankzinnige Weduwe G. Bais—Otter

Diverse Bijlagen.

's-Gravenhage, 22 October 1952.

Eerbiedig wordt Uwer Majesteit hierbij aangeboden het advies van de Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur No. 452/I d.d. 6 Juni 1951, inzake de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter. Het bij dit advies overgelegde ontwerp-besluit luidt als volgt:

„Beslissende het geschil over de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter;

De Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur, gehoord, advies van 6 Juni 1951, No. 452/I;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van

Overwegende, dat de Weduwe G. Bais—Otter tijdens de bezetting op last van de bezetter uit de gemeente Den Helder moest evacueren;

dat zij van 20 Maart tot 26 October 1944 te Zevenbergen verb'eeft, waarna zij tot 6 December 1949 werd verzorgd in een noodtehuis van de Dienst voor Maatschappelijke Zorg te Etten en Leur;

dat de verzorging in het noodtehuis werd onderbroken door opname in de psychiatrische inrichting „Sint Anthonius” te Leur van eind 1944 tot Mei 1948;

dat de patiënte, in verband met de opheffing van het noodtehuis te Etten en Leur, op 6 December 1949 werd overgebracht naar het eveneens onder de Dienst voor Maatschappelijke Zorg ressorterende verzorgingshuis te Wijk aan Zee, van waaruit zij op 4 Februari 1950 werd opgenomen in het Provinciaal Ziekenhuis „Duinenbos” te Bak-kum; dat de deskundige-verklaring, als bedoeld in het vierde lid van artikel 39 der Armenwet, op 4 Februari 1950 werd afgegeven;

dat over de betaling van de kosten van verpleging van deze patiënte in het Provinciaal Ziekenhuis „Duinenbos” geschil is ontstaan;

Aan de Koningin.

dat burgemeester en wethouders van de gemeente Den Helder schrijven, dat de Weduwe Bais—Otter op last van de bezetter werd geëvacueerd; dat zij in verband hiermede op 22 Mei 1943 van het bevolkingsregister van hun gemeente werd afgevoerd naar de gemeente Ede; dat in vele Koninklijke besluiten overwogen wordt, dat evacuatie de band met de gemeente van herkomst verbreekt;

dat burgemeester en wethouders derhalve van oordeel zijn, dat de gemeente Den Helder voor de toepassing van artikel 39 der Armenwet niet als woonplaats van de patiënte kan worden aangemerkt;

Overwegende, dat uit de stukken blijkt, dat de patiënte in 1943 gedwongen werd uit de gemeente Den Helder te evacueren;

dat de band, die haar met de gemeente Den Helder bond, door deze evacuatie verbroken werd, zodat deze gemeente niet als woonplaats voor de toepassing van artikel 39 der Armenwet kan worden aangemerkt;

dat als zodanig ook niet in aanmerking komen de gemeente Etten en Leur, waar de patiënte, na eerst gedurende enige tijd verblijf te hebben gehouden in de gemeente Zevenbergen, door tussenkomst van de overheid werd ondergebracht in een verzorgingshuis van de onder het Departement van Binnenlandse Zaken ressorterende Dienst voor Maatschappelijke Zorg, en evenmin de gemeente Beverwijk, waar de patiënte, in verband met de opheffing van het verzorgingshuis te Etten en Leur, op 6 December 1949 werd ondergebracht in een eveneens onder de evenvermelde Dienst voor Maatschappelijke Zorg ressorterend verzorgingshuis;

dat immers onder de omstandigheden, zoals zij zich hier hebben voorgedaan, van een zelfstandig vestigen van een hoofdverblijf, als bedoeld in artikel 74 van het Burgerlijk Wetboek, niet kan worden gesproken;

dat bovendien de patiënte, blijkens een overgelegde verklaring van de Inspecteur van het Staatstoezicht op Krankzinnigen, bij haar komst in de gemeente Beverwijk op 6 December 1949 en later, tijdens haar verblijf in het verzorgingshuis aldaar, niet in staat was, tot het vestigen van een hoofdverblijf;

dat de patiënte op 4 Februari 1950, de datum, waarop de deskundige-verklaring, als bedoeld in artikel 39, lid 4, der Armenwet, is opgemaakt, nog steeds verblijf hield in het verzorgingshuis te Beverwijk;

dat mitsdien op 4 Februari 1950 geen woonplaats voor de patiënte was aan te wijzen;

Gezien de Armenwet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te verklaren, dat geen gemeente kan worden aangewezen als de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter, voor de toepassing van artikel 39 der Armenwet.

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemene Rekenkamer”.

De Minister van Binnenlandse Zaken had, na overleg en in overeenstemming met zijn toenmalige ambtgenoot van Justitie, bedenkingen tegen dit ontwerp-besluit, met welke de Afdeling voor de Geschillen van Bestuur in kennis is gesteld. De Afdeling bracht daarop het volgende nadere advies uit, waarin de opvattingen van voornoemde Ministers volledig zijn weergegeven:

„Krachtens verleende machtiging heeft de Minister van Binnenlandse Zaken met een schrijven van 5 November 1951, No. 39398 (W), Afdeling Maatschappelijke Zorg I (Bureau Algemene en Juridische Zaken), bij de Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur, opnieuw ter overweging aanhangig gemaakt het geschil over de woonplaats van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter.

Blijkens zijn evenvermeld schrijven is Uwer Majesteits Minister met de Afdeling van oordeel, dat geen gemeente als woonplaats van de armlastige krankzinnige Weduwe G. Bais—Otter kan worden aangewezen, aangezien de Inspecteur van het Staatstoezicht op krankzinnigen heeft verklaard, dat de patiënte bij haar komst in de gemeente Beverwijk op 6 December 1949 en later, tijdens haar verblijf aldaar, niet in staat was tot het vestigen van een hoofdverblijf. De Minister meent echter, onder verwijzing naar zijn schrijven van 5 November 1951, No. 42092 (W), Afdeling Maatschappelijke Zorg I, inzake het geschil over de woonplaats van de armlastige krankzinnige Mevrouw N. van der Hoek—Stoorvogel, aanvankelijk bezwaar te moeten maken tegen het standpunt, dat iemand, die door tussenkomst van de overheid wordt ondergebracht in een verzorgingshuis van de Dienst voor Maatschappelijke Zorg, doch overigens vrij is, onder die omstandigheden niet geacht kan worden zelfstandig een hoofdverblijf te hebben gevestigd.

De Afdeling heeft haar standpunt ten aanzien van deze kwestie uitvoerig uiteengezet in haar aan Uwe Majesteit gericht schrijven van 21 November 1951, No. 383/I/278, inzake het geschil over de woonplaats van de armlastige krankzinnige Mevrouw N. van der Hoek—Stoorvogel.

Zoals uit dit schrijven blijkt, kan de Afdeling zich niet met de mening van Uwer Majesteits Minister verenigen.

De Afdeling moge Uwer Majesteit mitsdien eerbiedig in overweging geven een beslissing te nemen overeenkomstig het bij haar advies van 6 Juni 1951, No. 452/I, aangeboden ontwerp-besluit."

Zoals hieruit blijkt, betreft het hier een zelfde verschil van gevoelen als dat inzake de woonplaats van de armlastige krankzinnige N. van der Hoek—Stoorvogel, waaromtrent ik Uwer Majesteit bij mijn voordracht d.d. heden uitvoerig mocht rapporteren.

Ook de huidige Minister van Justitie deelt het standpunt, terzake door de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken ingenomen. Op de gronden, in mijn voornoemde voordracht d.d. heden uiteengezet, meen ik, mij bij het standpunt van voornoemde Ministers te moeten aansluiten. Naar mijn mening behoort derhalve „het zonder woonplaats zijn" van de armlastige krankzinnige de Weduwe G. Bais—Otter uitsluitend te worden gegrond op de verklaring van de Inspecteur voor het Staattoezicht op krankzinnigen, dat de patiënte bij haar komst in de gemeente Beverwijk op 6 December 1949 en later, tijdens haar verblijf in het verzorgingshuis aldaar, niet in staat was tot het vestigen van een hoofdverblijf.

Een daartoe strekkend ontwerp-besluit moge Uwer Majesteit hierbij eerbiedig ter bekrachtiging worden aangeboden.

De Minister van Maatschappelijk Werk,

F. J. VAN THIEL.